

A BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

A dél-amerikai fesztiválok története (2)

A rendező együttes mindig nagy izgatottsággal és aggodalommal indult neki a hatalmas rendezvénynek! Képzeljétek el, mennyi munkakör kell együtt működjön, hogy a találkozó jól sikerüljön! Egyrészt, nem kis dolog elérni azt, hogy egész Dél-Amerikából egy kitűzött dátumra minden együttes egy városban össze tudjon jönni, lehetőleg teljes létszámmal, szépen kidolgozott táncprodukciókkal, méghozzá azt is, hogy a színházi előadások után legyen mindenkinek ideje (és pénze), hogy a továbbképző szimpóziumon is részt vehessen!

Másrészt, egy ekkora szervezés igen sok anyagi szükséglettel jár! Ennek a fedezésére a kiválasztott színházat meg kell tölteni lelkes, folklórt szerető nézővel, a műsorfüzetet pedig jó kövérre tömni hirdetéssel! Ezekon kívül, a sok vendégtáncost el kell szállásolni, kosztoltatni, szállítani-sétáltatni, és úgy eresztetni haza, hogy minden téren meggazdagodva, meggyőződve kijelenthesse: "de remek volt a találkozó!"

Brazília 1988 plakátja

A második találkozó sorsvető volt... Ha ez nem történt volna meg, az egész álmom széteszlett volna, mint tűz után a füst... de MEGTÖRTÉNT! A megbeszéltek szerint, akkurátusan két évre rá, São Paulóban megrendezték a fesztivált és az első szakszerű szimpóziumot is! (Timár Sándor, Erkel díjas

táncmester oktató). Sajnos anyagi hiányok megakadályozták a Regösök brazil részvételét, (majd a venezuelait annál inkább!) de a szimpóziumra

hárman átmentünk, így hát mégis hazahozhattuk a regösöknek az ott elsajátított anyagot és tapasztalatot. A "szellem" eltávolodott, és azóta is tudjuk, ez a láng nem fog kialudni! Persze tőlünk, néptáncosoktól függ a jövő... hisz míg legalább egy-egyetlen lelkes, felkészült magyar néptáncos dolgozik a dél-amerikai országok magyar közösségeiben, lesznek együttesek, és ha azok vannak, találkozók is! Szerencsére már "hagyománnyá" váltak! Szerencsére már Magyarországon is hírét-nevét a meseterek szavai vitték át, már otthoni szakkörökben is emlegetik!

Konthur Adi (Magyar állami népi-együttes), Bianco Frédi és Bálint Inci (São Paulo-i Zrínyi művészegyüttes)

Szemek Guszti a Jankovics testvérekkel. A Zrínyi együttesrel, a szimpózium alatt

São Paulo – edzés után

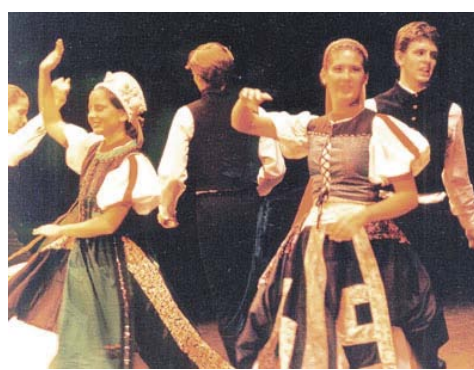
Miért lett volna kevésbé izgalmas az 1992-es uruguayi találkozó?... Többek között "csak" azért, mert Buenos Aires néptáncosai (akkoriban született meg a "Pacsirta" együttes) majdnem szintiszta új-fiatal tagozattal léptek fel, a már begyakorolt braziliai és uruguayi együtteseivel szemben. Azért megálltuk a helyünket, és később azok a táncszámaink hatalmas sikerszámokká fejlődtek ki (Sárközi karikázó, csárdás, verbunk és mars; Szatmári verbunk csárdás és friss, illetve a felejthetetlen Kalotaszegi bál). A szimpóziumot Román Sándor tartotta (Honvéd együttes, Budapest).

Buenos Aires-i új "Pacsirta"

São Paulo-i "Zrínyi"

Buenos Aires-i "Regös"

Uruguayi "Tündérgert"

Uruguay 1992: Találkozó nyitója

São Paulo-i "Pántlika"

Uruguay 1992: Záró a színpadon

A találkozók céltudatosan indultak. Több ágú lombos fácskánkra kell vigyázzunk mindnyájan. Ha öntözzük, nő és nő, szebbnél-szebb lesz, mint közös munkánk fokozatos tükre. Azért csináljuk, hogy fejlődjön szaktudásunk, azért, hogy gyönyörű barátságunkat tápláljuk minden újratalálkozással, hogy megmutassuk, mit érünk el a rendszeres foglalkozással.

1986 óta az együttesek s azoknak irányítói óriásit fejlődtek, a legjobb úton, s ez majdnem kizárólag a találkozóknek köszönhető. A találkozók serkentenek, tanítanak, mutatnak és hajtanak előre. A találkozók tették lehetővé sokaknak a magyarországi mesterek megismerését, felébresztették az érdeklődést a magyar ügyek iránt, s olyan ismeretségek jöhettek létre, amelyek által a fent említett fejlődés szinte kész ténnyé vált!

SZÉP ÉLETT A CSERKÉSZÉLETT

VILÁG-DZSEMBORI MAGYARORSZÁGON

Cserkész emlékmű

1920-tól Gödöllő életében a királyi időszakhoz hasonló évek folytak, mivel a kastély Horthy Miklós kormányzó pihenőhelye lett. Horthynak köszönhetően lett Gödöllő az 1933-as Cserkész Világtalálkozó helyszíne, amelynek keretében 54 nemzet több mint 26.000 cserkésze táborozott a községben! 1939-ben ugyanitt rendezték meg a Leánycserkész Világtalálkozót, a Paxtingot. Az akkori főcserkész, gróf Teleki Pál a máriabesnyői temetőben nyugszik (1946 óta).

NÉHÁNY MEGEMLÍTENDŐ ADAT GÖDÖLLŐRŐL

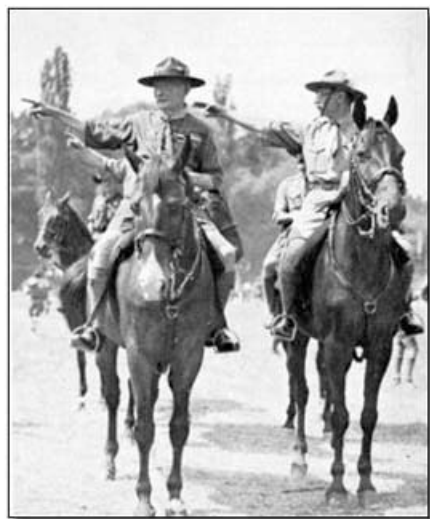

Nagybányai vitéz Horthy Miklós, Magyarország kormányzója a gödöllői világ-dzsembori megnyitó ünnepélyén

FUENTE HKK

1919 májusában a Tanácsköztársaság Vörös Hadseregének vezérkari főnöke, Stromfeld Aurél rendezte be főhadiszállását a Grassalkovich-kastélyban, majd a megszálló román csapatokat vezető Károly román trónörökös időzött itt.

A két világháború között csaknem két és fél évtizedig tartó időszak kedvezően befolyásolta a község fejlődését. Horthy Miklós kormányzó rezidenciájaként ki-egyensúlyozottan fejlődött a község. Ez a település rendezettségében, magasabb színvonalú közellátásában is megmutatko-

Lord Baden Powell és gróf Teleki Pál

zott. Itt alakult meg 1928-ban az első egészségügyi mintajárás, amelyet amerikai tapasztalatok alapján és a Rockefeller Alapítvány támogatásával hoztak létre. Elemeit, a védőnői hálózatot, a szülőotthont és az iskolafogászatot az 1930-ban szervezett tisztiorvosi szolgálat fogta össze. A kormányzó vadászvendégeként olyan neves személyiségek jártak a községben, mint Viktor Emmanuél olasz király (1934) vagy Pacelli bíboros (1937), a későbbi XII. Pius pápa. Reprezentatív, nemzetközi hírvérendezvények zajlottak Gödöllőn ebben az időszakban, mint 1933-ban a Jamboree, majd 1939-ben a Leánycserkész Világtalálkozó.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós és családja tagjainak 12 évvel ezelőtti hazai földbe történt újratemetése évfordulóján 2005. szeptember 4-én Kenderesen ökümenikus istentiszteletet és ünnepi megemlékezést tartottak.

JUBILEUMI TÁBOROK - JUBILEUMI ÉV!

“I. Lajos seregszemlét hívott Budavárba...”
(más szóval: kik voltunk ott és honnan érkeztünk?...)”

Argentín cserkészvezetők a Fillmore-i JUBI-táborban (vége)

Az észak-amerikai tábor az életem legnagyobb élménye volt. Már csak látni azt, hogy a világ minden részéről sereglettünk össze, cserkészek, akik igazából egy szövetséghez tartozunk – ez az érzés elmagyarázhatatlan! Hat-százán egy céllal mentünk: cserkész, vagyis lovagi erények szerint, megismerni egymást és együtt élni tíz napon át, úgy, hogy ez megmaradjon gyönyörű, örök tapasztalatnak!

Jóformán az egész tábor szuper volt! Altáborunkban nem volt könnyű, mivel nem ismertük egymást... De mégis egy kitűnő vezetői gárda alakult ki, és az is sugárzott a cserkészek felé! Nem volt

egyszerű feladatunk, sok új cserkész volt és nekik minden ismeretlen volt. De türellemmel és jókedvvel nagy élményt nyújthattunk nekik!

A tábor szempontjából remekek voltak a programok, amiket a törzs készített: tábortüzekről a lovagi tornáig! Különös hangsúlyt szeretnék fektetni a keretmesére, mert az adta meg az igazi értelmét a tábornak. Az is jó volt, hogy a vezetőknek is köteles volt részt venni a programokban, mert ez erősítette a hangulatot és a testvéri barátságunkat is!

A Jubi utolsó tábortüze, igazán mondván: fantasztikus volt! Tűzijátékkal, nótázással - de mégis a lovagavatás volt a csúcspont!

Gratulálni akarok mindazoknak, akik lehetővé tették ezt a táborot, különösen Alexnek (Collia Alex cst.), aki sok erőfeszítéssel elérte, hogy mi is része lehessünk. Ugyancsak meg akarom köszönni a Nagy Lajos érmet, amely nemcsak nekem szól, hanem a csapat (18 sz. Bartók Béla cscs.) minden vezetőjének, akik velem együtt dolgoznak azért, hogy a gyerekekkel, mindnyájan, a cserkész erények szerint éljünk!

Jó Munkát!

(Kerekes Marci cst.cspk.)

Tábori mise

• Argentín vezetők, Esztivel, Pupival

JUBILEUMI TÁBOROK DÉL-AMERIKÁBAN: (1. rész)

Íme folyamatosan visszatekintő közleményeink elmúlt jubilitáborokról, amelyekre nem lehet meghatottság nélkül visszaemlékezni! (a sorrend nem kronologikus, ebben a számunkban két, Brazíliában megtartott jubilitábor kerül sorra. Ezek után következik majd a többi).

2006 januárját nagyon várjuk mindnyájan!

Dél-Amerika ismét soron van a hagyományos JUBILEUMI tábor levezetésére, mégpedig itt Argentínában! Ahogy olvashatjátok a HUFÍ-ban hírét már néhány hónapja, egy teljesen különleges táborra készül a kerület!

Az igazság az, hogy minden egyes JUBI-nak megvoltak a különlegességei, mindegyik más volt, mint az előzők, és egyiket sem könnyű elfelejteni. Hogy emlékeinket, már az új JUBI közelségében, felfrissíthessük, de azok számára is, akik még nem voltak

JUBI táborban, ízelítőként az utóbbi három évtized JUBI-ról szólunk: A képek egy kis “megtekinthető hangulatot” mutatnak nektek, hogy már mostantól elképzeljétek magatokat, büszkén, a 2006-os csoportképpen!

BRAZÍLIA - 1971

Ez volt az én nemzedékem első ilyen “tömeg”-cserkész-táborra. Felmérhetetlen élmény volt, annyira, hogy sokszor még emlegetjük! Most, hogy én is nézem ezeket

1971 Jubi Brazil

1971 Jubi Brazil

tott-véselt minden egyes ruhadarabunkra... Mennyi jó baráttal találkoztunk megint! Megismerkedhettünk Rio de Janeiro teljes, csodálatos szépségével! Ezen a JUBI-n kezdődött több életre szóló barátság, és néhányból házasság is lett! (ZÓKA)
(Folytatjuk a következő számunkban. Szerk.)

JELENTKEZTÉL MÁR
A 2006. JANUÁRI
JUBITÁBORRA?
jubitabor06@yahoo.com.ar
jubijelentkezés06@yahoo.com

a képeket, elgondolkozom azon, hogy vajon hol lehetnek mind azok a cserkésztestvérek, akikkel soha többet nem találkozhattam?

BRAZÍLIA - 1981

Az odautazás a mesebeli Iguazú-i vízesésekkel ajándékozott meg! A tábor alatt is a vörös föld pecsétet nyomta-

Z.I.K. ÖSZTÖNDÍJASAINK MAGYARORSZÁGRÓL ÍRNAK...

(Közljük a Magyarországon tartózkodó 3. ösztöndíjasunk beszámolóját. Egyelőre ez az utolsó levél a sorozatból. Szerk.)

Mikor megjöttem Magyarországra, nagyon nem tetszett az egész. Nagyon hideg volt, sokat havazott, délután 4-kor már sötét volt, és nagyon nagy honvágyam volt, vágyódtam az argentinai napsütés után... Olyannyira, hogy az első hónapban nagyon úgy voltam, hogy hazamegyek minél előbb.

Aztán itt megjött a tavasz, hosszabbak lettek a napok és minden elkezdett virágozni, még az emberek humora is, végre! Akkor már sokkal jobban bírtam az egészséget, sőt el is döntöttem, hogy decemberig maradok, és nem megyek haza előbb.

A hétköznapjaink úgy telnek, hogy minden délelőtt beülünk az osztályterembe. Négyen vagyunk: mi hárman Argentínából és egy fiú Braziliából. A délutánjaink általában szabadok. Mikor végre elmúlt a tél, elkezdtem "dolgozni", mert hát az ösztöndíj az kicsit nagyon kevés... Munkám abból áll, hogy az utcalámpa piros, mulattatom a várakozó autósöfőröket, és közben zsonglőrözök (malabares spanyolul). Ez nálunk, Buenos Airesben már régen divat, de itt nem szokás, és emiatt nagy sikerem volt. És egész szépen kerestem!

Májusban voltunk egy nyolc napos osztálykiránduláson, Erdélyben. Nagyon élveztük, sokat utaztunk és nagyon sok érdekességet ismertünk meg. Az emberek ott különösen nagyon kedvesek és vendégszeretők. Csíkszeredán laktunk, a Fodor és Lakatos családnál, és onnan mentünk minden nap kirándulni. Voltunk a Hargitán, Gimesen, az Ezer éves határnál, Udvarhelyen, Segesváron, Szovátán, a Békás szorosnál, Szent Anna, Medve és Gyilkos tónál, a parajdi sóbányában, Korondon, felmáztunk a Bálványos várra, bementünk a Búdös Barlangba. Pünkösdvásárnap Csíksomlyón voltunk, a búcsún. Nagyon megható volt, amikor a félmillió ember a magyar és a székely himnuszt énekelte!

Június 19-én, miután minden vizsgát letettünk, és szobánkat átköltöztettük a Budaörsi kollégiumba, elmentünk

egy kis magyarországi körútra. Ez úgy alakult, hogy keresztapámtól, Szalay Banditól, születésnapomra ajándékba azt kaptam, hogy 10 napig kölcsönadja autóját, és Magyarországon belül mehetek, ahova akarok. Ennek nagyon örültünk, nemcsak én, de Csicsó, Lisa, Márta (Lisa Franciaországi szobatársa) és Ricsi (brazil ösztöndíjas) is, akikkel együtt tettük meg ezt a kalandos utat kelet Magyarországra.

Szeged felé indultunk. Előtte megálltunk Kecskeméten, bementünk a Cifrapalotába, aminek igazán zöld az ablaka...

Sok helyet jártunk be. Voltunk Debrecenben, Miskolcon, ahol Ádám atyánál szálltunk meg, Sárospatakon, Tiszatón, stb. Úgy szerveztük, hogy mindannyian 10 ezer forintot tettünk be a kasszába. Ebből fizettük a benzint, a kaját, a különböző belépőket. Szállásra nem volt szükséges költeni, mert minden este kerestünk olyan helyet, ahol, miután megsajnálta, megengedték, hogy kertjükben sátorozzunk. Az emberek nagyon kedvesek voltak. Mindig nagyon csodálkoztak, hogy milyen messziről jövünk, és mégis tudunk magyarul. És rájöttünk, hogy érdemes erre büszke lenni!

Egyik este, Tépén, egy asszony ott előttünk levágott egy tyúkot és főzött nekünk belőle paprikás csirkét tésztával. Nagyon kedvesek voltak!

Összesen 1.400 km-t tettünk meg. Az utolsó napot a gödöllői vízparkban akartuk tölteni, de túl drága volt a belépőjegy (3700 Ft/fő). Ezért elhatároztuk, hogy előző nap „dolgozunk”. Nagyon vicces volt, sokan fényképeztek is, és összeszedtünk 15 ezer forintot, így bemehtünk másnap a vízparkba. Ott voltunk reggel 10-től este 6-ig, és úgy leégtünk, hogy alig bírtunk aludni. Most már sokkal jobban vagyunk, és szépen le vagyunk sülvél!

Kihasználom az alkalmat, hogy megköszönjem ennek a szuper élménynek lehetővé tételét a ZIK-nek, szüleimnek és mindenkinek, aki segített. És, nagyon fontos! **Ne maradjon le róla senki, mert bár nehéz az elején, de aztán NAGYON megéri!**

Zaha Tamás, Budapest

A szeptember 17-én lezajlott fényes 47. CSERKÉSZBÁLUNKRÓL utólag néhány kép:

Lajtaváryné
ügyesen
levezeti a
műsort
FOTO MARKO

Haller Ines hangot ad szép spanyol-
nyelvű köszöntőjének FOTO MARKO

A legkisebbek is kivették a részüket!

FOTO MARKO

Kirkósa Orsolya
Leidemann Sylviával és férjével,
valamint Coral Hungaria tagokkal és
Murányi Anna Máriával Mexikóból
FOTO TRIXI

**MAGYAR
ESEMÉNYNAPTÁRT LÁSD A
SPANYOL RÉSZ UTOLSÓ
OLDALÁN (SP IV)**

1956. november 4-től kezdődött a megtört, dicsőséges Forradalom és Szabadságharc megtorlása. Ime egy erre emlékeztető vers: **Atányi László: A véreskező Kádár**

Hiába próbálják tisztára mosni!
Vértől izmos a keze.
Körülötte hullagegyek,
Férfiak, asszonyok, gyermekek.
Sortűz, bitó, börtönök áldozatai.
A véreskező muszkavezető
Gyáván oson az éjszakában,
Míg feldübörögnek mögötte a szovjet tankok.
Szuronyok, kivégzőosztagok,
Ez az ő világa. Több ezer áldozat!
Hogyan lehettek nyugodt éjszakái?
Nem sírt fel benne a kamaszgyerek,
Kit börtönben kintott nagykorúságáig?

Aztán fel a bitóra, mert megdöntötte volna
A néphatalmat!
Ő volt a nép! S kezében a hatalom!
Mibe került ennek a nemzetnek,
Hogy ez a véreskező báb,
Ez a szovjet helytartó
A leigázott országban
Biztonságban érezze magát?
Még harminc évig nyögöttük a szovjet igát!
S ő a század embere? Ez a gyáva, lelketlen vigéc?
Szerencsétlen korunk! Csak ő jutott neked?
A nemzetre csak bűt és bajt hozott,
Haló poraiban is legyen átkozott!

Levelt kaptunk a Tucumánban időző Horváth Botondtól:

Tisztelt Szerkesztőség!

Megkaptam az újság július-augusztusi és a szeptemberi számát, amiben benne vagyok... NAGYON KÖSZÖNÖM! Megmutattam az itteni vendéglátó családomnak is, akik nagyon büszkéek voltak. Egyébként nagyon tetszik az újság, igazán érdekes dolgok vannak benne.

Azóta megjelent otthon, Magyarországon az itteni kollégiumomról egy cikkem. Itt a szalézi rend egyik fiúkollégiumában tanulok, nagyon tetszik... A nyelv egyre jobban megy. Már mindenkivel spanyolul beszélek, én tanulom a leggyorsabban a dolgokat az összes külföldi közül. Októberben egy egész napos előadássorozatot rendezett az a szervezet, amivel én is érkezem (AFS), az egyik itteni kollégiumban és fel is kértek, hogy én is tartsak egy 10 perces előadást...

Tucumán egyre jobban tetszik, habár nem egy Budapest! Az emberek nagyon kedvesek, mindenki segít. Sokmindent csinállok, igazából nincs is nagyon szabadidőm, de ezért jöttem, hogy emberek között legyek és jól érezzem magam...

Patagóniai utam után megígérem, hogy röviden beszámolok.

Tisztelettel,

Horváth Botond, Tucumán

Árpád-házi Szent Erzsébet (1207-1231): November 19

Erzsébet 1207-ben született II. Endre király és merániai Gertrúd lányaként. Már négyéves korában eljegyezték Hermann thüringiai örgróf fiával, majd Thüringiába vitték. Völegénye halála után annak öccsével, Lajos örgróffal kelt egybe 14 éves korában. Lajos és Erzsébet mintaszerű házasságot éltek, kapcsolatuk mindig egymás őszinte szeretetén és elfogadásán alapult. Erzsébet jölelkű adakozónak bizonyult, férje várában kórházat és menhelyet építtetett.

Nagyon megrendítette őt férje korai és tragikus halála, de megnyugodott az Úr akaratában. Hamarosan el kellett költöznie a várból, mert a rokonok nem néztek rá jó szemmel. Miután özvegységre jutott, javait egy kórház építésére fordította, s ő maga is szívesen szolgált a betegeknek. Belépett Assisi Szent Ferenc harmadik rendjébe, és tökéletesen a ferences eszmény szerint élte életét. Nemet mondott II. Frigyes császár házassági ajánlatára, mert egyedül Isten és embertársai szolgálatának akarta szentelni életét. Másokhoz jóságos, önmagához azonban rendkívül szigorú volt. Fiatalon, 24 éves korában befejezte életét, s már halála után négy évvel szentté avatta őt IX. Gergely pápa.

"a fekete angyal"
az erdélyi
forradalom
Ceausescu
ellen
Alomgyár
szintársulat
2005 - 2007

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(...amelyek közt még a HUFI-olvasók is
találhatnak inyükre valót!)

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra.

- 5091 Barabás, Pál: Gazdátlan asszony
- 5092 Michelis Karin: Az ügyvéd úr családja
- 5093 Róna István: Vadászélmények távoli földrészekén
- 5094 Mikes György: Amerika papucsban
- 5095 Szalay Lajos: Egy bevándorló impressziói (25 tollrajz, magyar és spanyol nyelvű szöveggel)
- 5096 Gardner E.S.: A rámenős milliommoslány esete
- 5097 Szabó Imre: A kulturális jogok
- 5098 Sheldon Sydney: Vervonal
- 5099 Updike John: Párok
- 5100 Böhm Edit (szerk.): Tanárunknak tisztelettel
- 5101 Steel Danielle: A cár balerinája
- 5102 Szőnyi Ferenc: Kötéláncos szél
- 5103 Lengyel József: Tükrök
- 5104/5 Zola Emile: Rougonék szerencséje I-II. Mesék Ninonnak

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: turul@arnet.com.ar

KALPAKIAN
DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023